

Discernir la voluntat de Déu.

Pau deia que la vida cristiana és una vida de filiació, que consistiria en viure, no pas com a esclaus de les forces còsmiques, o com a esclaus de la Llei positiva, sinó més aviat en viure buscant responsablement el que Déu pot voler de mi en les circumstàncies concretes de la meua vida. En Filipencs 1, 9-10, Pau dirà als seus cristians que han de saber “*discernir el que és millor i quedar-se amb això*”, perquè el discerniment és el que correspon a un comportament de fill.

A més, Déu no ens tracta als humans com a números anònims d'un immens ramat, esperant que tots continuem una via única i indiferenciada. En el seu infinit amor, saviesa i bondat s'ha recreat a fer-nos singulars i diferents: cap humà és absolutament igual a un altre en si mateix i, menys encara, per a Déu. Sóc per a Déu una persona única i singular.

Sóc únic en el que sóc i en les circumstàncies que m'han tocat viure. Déu té un amorós disseny diferenciat per a cadascun de nosaltres. Molts hem viscut una tradició espiritual que ens urgia a “complir” en tot la voluntat de Déu; però, com diu sant Ignasi, per a complir la voluntat de Déu és necessari posar-nos a “buscar-la” i a “descobrir-la” a través dels diversos signes amb que Déu ens pot manifestar allò que Ell vol de nosaltres.